

GOSPA DAI KRUH DRUGA: Ne, nočem!

NEPRIDIPRAV BOYO: Ali pa morda grižljaj mojega malega jabolka,

DRUGI GLAS: ji ponudi brez upa.

PRVI GLAS: Ona pa strese svojo medeninasto spalno srajco, in to mu jo prežene iz spomina: in ko pride željan nazaj, se v središču njegovega očesa, premreženega s krvjo, smehlja in priklanja gejša v kimonu iz riževega papirja.

NEPRIDIPRAV BOYO: Hočem biti dobri Boyo, pa mi nihče ne dovoli,

PRVI GLAS: vzdihne, ko se gejša v očesu vljudno zvija. Zemlja se izgubi, morje se molče zbere in izgine; in skozi topli, beli oblak, ki leži v njem, ga zajame svilena, zvonkljajoča, nemirna vzhodnjaška glasba in ga uniči v eni sami japonski minuti.

(Konec prihodnjič.)

Prevedel Jože Udovič

BALKON

(Picassov gouache)

Valentin Cundrič

Zame

je življenje izgnanstvo,
lepota drag gost,
ki niti ne sede.

Nikomur ne položim
glave v naročje
in ne gledam tiho
v višnjevo nebo.
Pokrit z medeninasto roso
zvezd
gledam v temo,
čeprav mi mesec ne sveti
v srčno deber.

Moje sobe

so ustnice za žalost,
ki je velika, siva trobenta.